

אמן החול

קטלוג

P8 גלריה לאמנות עכשווית
P8 Contemporary Art Gallery



אָמֵן הַחֹל

אבי סבח, בועז ברקני, טליה קינן,
יונתן צופי, נרקיס ויזל, רון חן,
שחר יהלום, תומר רחזנטל

אוצרים:
יונתן צופי ורון חן

פתיחה יום ה' 01.09.22 | 20:00

שיח גלריה יום ו' 09.09.22 | 12:00

דניאל החממה נטעמי שולמית

נעילה: 1.10.22

W: www.p8gallery.net / FB: P8ArtGallery
IN: p8gallery / E: gallery.p8@gmail.com

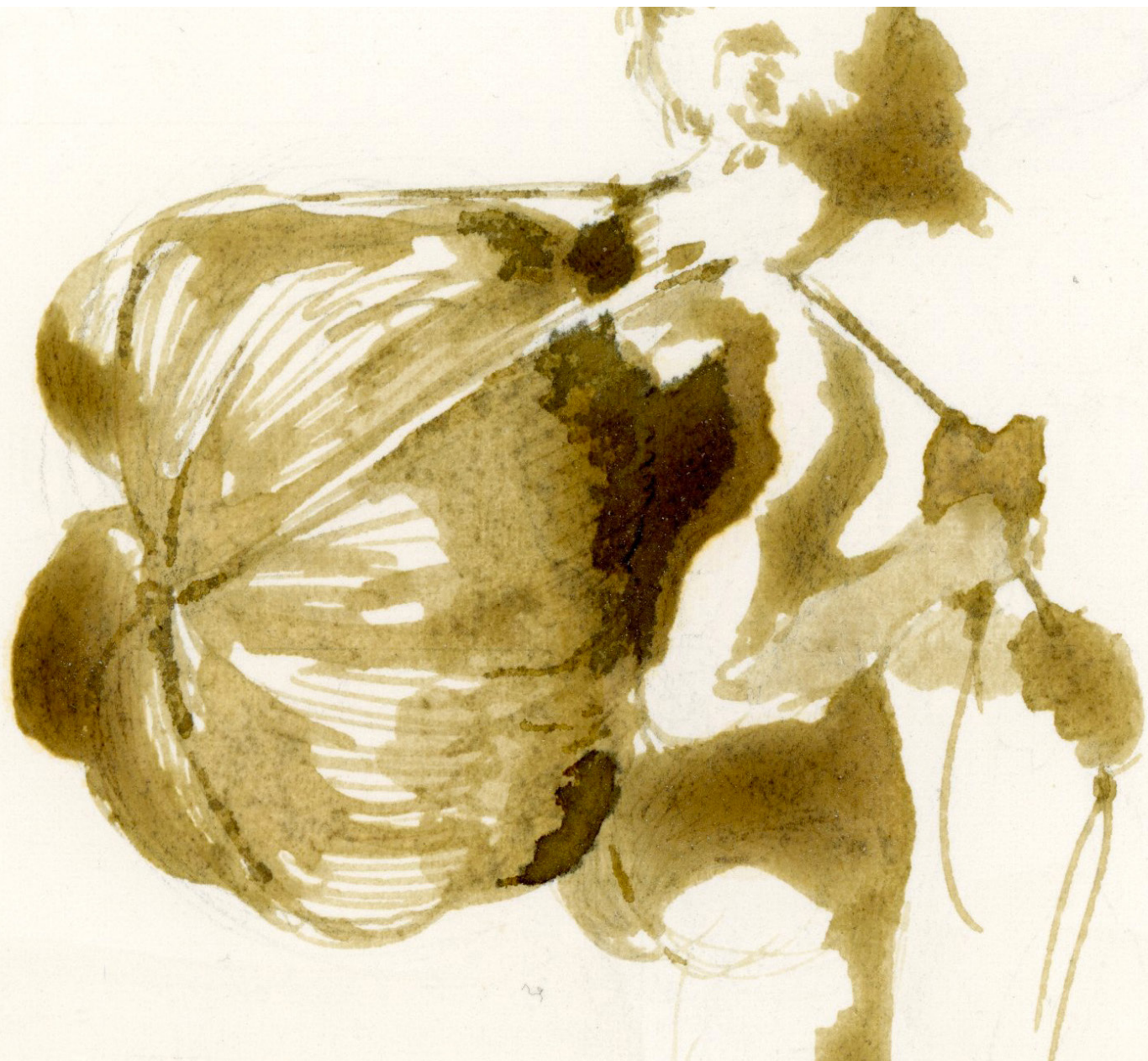
P8 גלריה לאמנות עכשווית
P8 Contemporary Art Ga



ד+ה 14:00-10:00 ש+ש 20:00-16:00
P8 היא עמותה ללא מטרת רווח - יוצרים תרבות (ע"ד)

רחוב הפניש 1 תל-אביב / 050-5543485 T:





אמן החול

**אבי סבת, בועז ברקוני, טליה קינן, יונתן צופי, נרקיס ויזל
רון חן, שחר יהלום, תומר רוזנטל**

אוצרים: רון חן ויונתן צופי

תערוכה קבוצתית בגלריה השיתופית P8, תל אביב
בין התאריכים: 1.9.22 – 1.10.22

P8 גלריה לאמנות עכשווית
P8 Contemporary Art Gallery



אמן החול

טקסט אוצרותי

מתמוסס. הקבוע היחיד שנותר הוא גבולותיו הישרים של הרישום, כזיכרון אחרון של השאיפה לנשגב.

הנייר אצל **שחר יהלום** משריץ חיים מתוך עצמו. זהו נייר קופי שקופל, הוכנס לכיס ונשלף בדקה פנויה, מתוך אי-שקט-תמידי של הדחף לפעול. הנייר נרשם-נלחץ תחת סיכת שיער, אל עבר תוצאה לא לגמרי מתוכננת, כך שאנו נחשפים לכמה מימדים של אותה פעולה חד פעמית כמו הדי קול החוזרים בתדרים שונים מבין ההרים.

תומר רוזנטל שומר על הגחלת. וממשיך לאחוז בכלי החד, בתוך סופת החול הבלתי פוסקת שבחוץ. הוא מצא מקלט במערת נטיפים, מתחת לפני השטח הגועשים, שם הוא יכול להיפתח אל מרחבי התודעה. זהו מצב פגיע ועליו להיות מוגן. הנייר עדין וצריך לשמור עליו, והמסגרת כמו מלווה למסע, ממתינה מחוץ למערה ופוקחת עין.

התערוכה מציגה נייר כמצע לחוסר יציבות. נייר כאדמה שלא נותנת להכות שורש. מרחב של חולות נודדים, הדוחפים אותנו לזוז, להתמיד בתנועה ללא מנוח. שיטוט בלתי פוסק של גוף בעל מסה על פני מרחב שומם-עד-קצה-גבול-התפיסה, אליו הוא מתמגנט ובו הוא נספג.

רישום כביטוי לקונפליקט פנימי של חיים על פני האדמה. ומאחורי כל רישום מתגלה הנייר הגולמי - הישרת מבט אל היות הכל בן-חלוק.

אצל **אבי סבח** כל מה שהושג בעמל רב כבר נחרב. הפסדנו. הרוח המשתוללת השטיחה הכל, החזירה את האדמה לבראשית, גם הגבול בין שמים וארץ



מתנגד לשכחה הגדולה של הלבן הגדול. החול הנודד
כבר התפזר ברוח ונותרה רק עקבה צרובה בשמש.
זהו הנייר כמחיקה, התגלמות של חכמה עתיקה של
שתיקה.

אצל **בועז ברקני** הרישום הוא עדות,, כמו רישום
ביומן, לא נותר לנו דבר מלבד הלב, המרשה לעצמו
להיפתח, וכמה לנגיעה. זוהי היטמעות בתוך העולם,
המולידה רגעים מזוככים וצלולים. זהו רישום אהבת
האדמה, נייר לנשימה.

רישומי הנודדים של **רון חן** מאוכלסים בני אדם
עירומים, בגדים אינם נחוצים בעולם ההכרה, חשופים
לשמים, מתאמצים, כל עולמם על גבם, תמיד בדרך,
ללא ערובה למקום מבטחים. הם הולכים בשתיקה,
המילים נדירות כמים במדבר. על גבם הם סוחבים
את משקל הקומפוזיציה, זהו העמל שרון לקח על
עצמו - לאזן. בעולם ריק לא נותר דבר מלבד אופק.

נרקיס ויזל חייבת למהר, זהו רישום במנוסה, היא
צעירה ועוד יש לה כוחות, היא ממשיכה לרוץ. תוך
כדי שצפים ועולים בה רסיסי זיכרונות, אסור לעמוד,
יש סכנה בהשתהות, עלולים להיקשר, להתמגנט
אל הליבה, כמו סלע המוטל אל תוך מי אגם. והרי
ברור שכל זה יעלם. זוהי קלילות רישומית שמקורה
בקללה. הומור שחור כקמיע מפני החור השחור
שבלב השממה.

ברישום של **טליה קינן** יש קשב ובלבו קבלה של
המקום כפי שהוא, וזוהי פעולה מרככת, פעולה של
התבהרות. מתוך השחרור מגיע חסד. טליה מכסה
את הנייר הלבן בפחם וחושפת-מוחקת-מקלפת
אותו בהדרגה. והנייר נעתר, ברכות, אל רגע הפרידה,
עד קצה החיים.

הרישום של **יונתן צופי** לא מרפה את אחיזתו, כאדם
עיוור, המשתוקק אל מה שלעולם אינו מתקבע. הוא

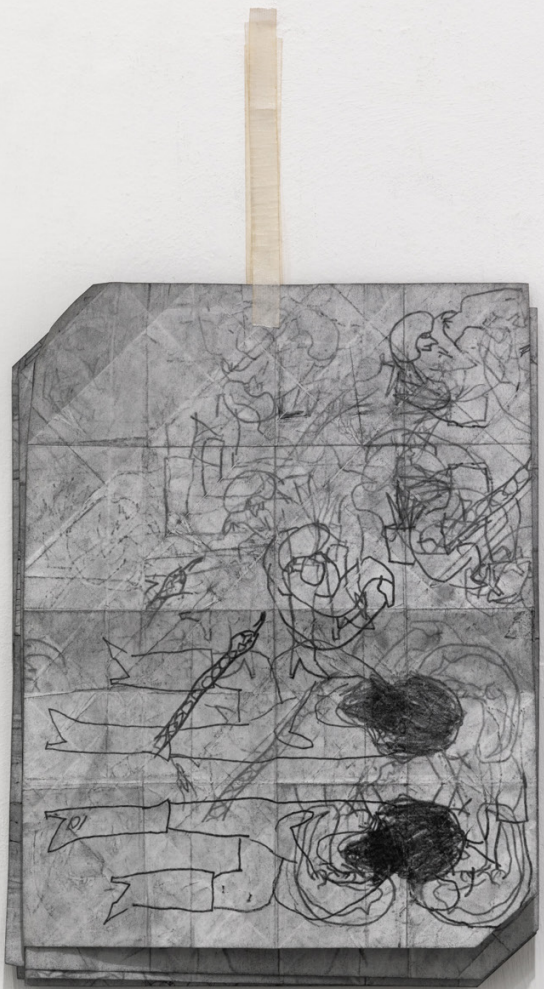
אמן החול

עבודות מהתערוכה



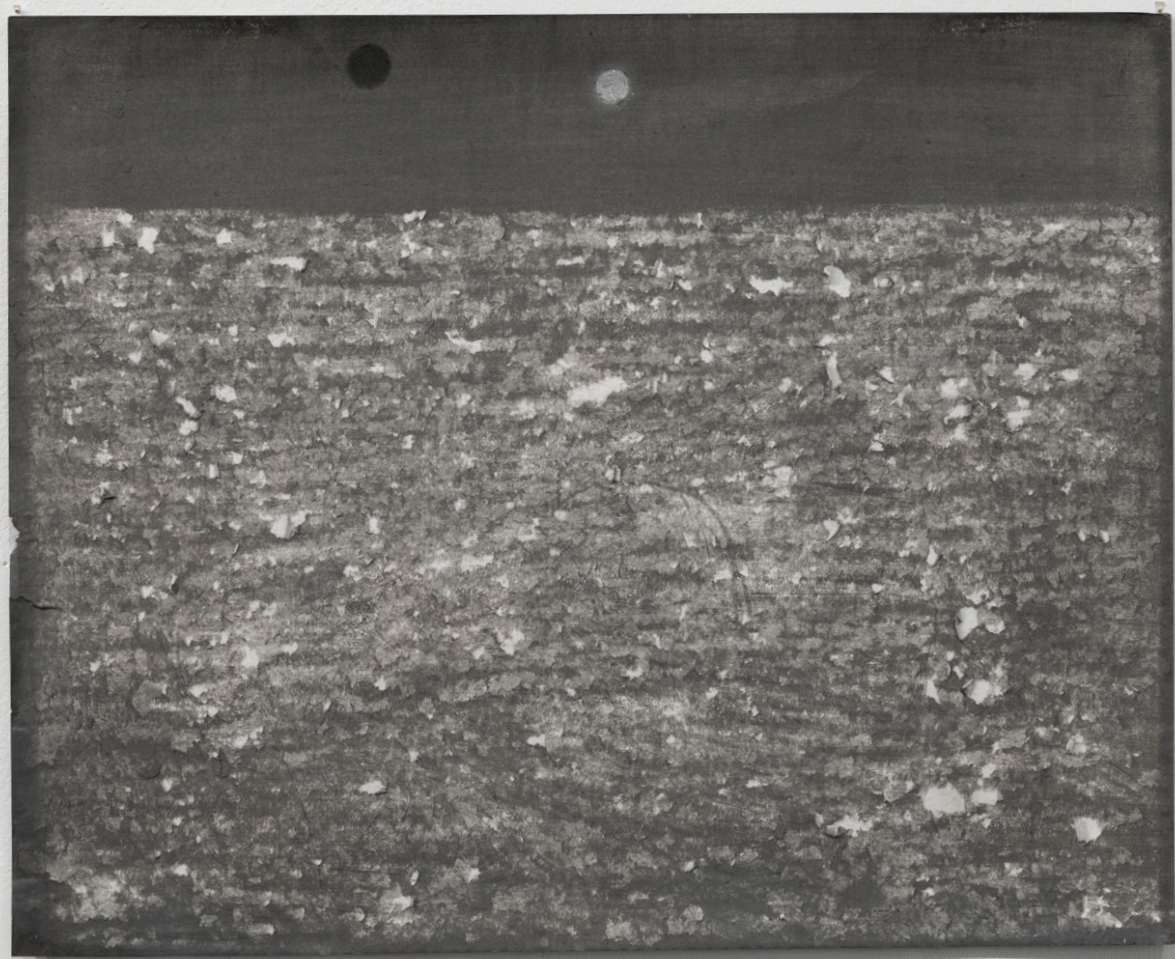








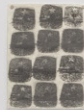




אמן החול

צילומי הצבה









אמן החול

אבי סבת, בועז ברקני, טליה קינן, יונן צופי, נרקיס ויזל
רון חן, שחר יהלום, תומר רוזנטל

אוצרים: רון חן ויונתן צופי

צילום: לי ברבו

עיצוב קטלוג: תמר לב-און

P8 גלריה לאמנות עכשווית
P8 Contemporary Art Gallery



